Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!

Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și invoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anŭ 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovu:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtu abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 151. Brașovŭ, Duminecă 10 (22) Iulie 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI".

Cu I Iulie 1888 st. v. s'a deschisŭ nou abonamentu la care învitămu pe toți amicii și sprijinitorii foiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunĭ **3** fl.
pe șese lunĭ **6** fl.
pe unu anŭ **12** fl.

Pentru România și străinătate:

pe trei lunĭ **10** francĭ,
pe șese lunĭ **20** francĭ,
pe unu anŭ **40** francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei".

Cine amenință pe Sașĭ?

II

Brașovŭ, 9 Iulie st. v. 1888.

Décă amŭ voì sĕ arătămŭ în ce modŭ intriga politică maghiară a sciutŭ dela 1867 încóce sĕ tragă pe Sașii ardelenĭ în mrejele celorŭ dela Peșta, isolându-i și împiedecândŭ orĭ-ce înțelegere între ei și Românĭ, amŭ puté sĕ scriemŭ o broșură întrégă.

Deocamdată însĕ va fi de ajunsŭ ca pentru clarificarea întrebării, ce ne-amŭ pus'o, sĕ constatămŭ, că cu venirea la putere a Ungurilorŭ s'au redeșteptatŭ în sînulŭ Sașilorŭ speranțele, că ei vorŭ puté și după nimicirea autonomiei Ardealului sĕ se bucure de-o posițiune escepțională în țéră, după analogia timpurilorŭ dinainte de 1848, când se bucurau de privilegiile lorŭ alăturĭ cu Ungurii și Sĕcuii.

La redeșteptarea acestorŭ speranțe deșerte au contribuitŭ puternicŭ promisiunile de atuncĭ ale Ungurilorŭ dela putere, carĭ însĕ au fostŭ așa de viclenĭ a cere dela Sașĭ prețulŭ înainte de a se fi realisatŭ acele promisiunĭ.

Acestŭ prețŭ era nicĭ mai multŭ nicĭ mai puținŭ decâtŭ părăsirea totală a politicei urmate de Sașii ardelenĭ până la 1866, séu cu alte cuvinte sacrificarea alianței ce-o încheiaseră Sașii cu Românii în dieta ardelénă dela 1863—4.

Ungurii dela putere le șopteau mereu Sașilorŭ în urechiă, că Românii suntŭ unŭ elementŭ periculosŭ pentru ei, că acesta amenință ai cupleșì în „fundulŭ regescŭ" și că cea mai bună politică săsescă va fi a da mâna cu Ungurismulŭ în contra „inimicului comunŭ".

Firulŭ conducătorŭ alŭ politicei maghiare în raportŭ cu Sasii ardelenĭ este părerea nutrită mereu și susținută la tóte ocasiunile, că Românii suntŭ „inimicii comunĭ" ai Sașilorŭ și ai Ungurilorŭ.

„Alianța maghiaro-săsescă," cum o înțelege și astădĭ fóia guvernamentală din Clușiu, se întemeiază dér pe idea de-a suprima desvoltarea poporului românŭ în „fundulŭ regescŭ" și în celelalte ținuturĭ din Ardealŭ.

Nu mai trebue sĕ spunemŭ, că încâtŭ ideea acésta, șĭ-a aflatŭ aderențĭ la unii séu la alții ea este și rĕmâne absurdă și nerealisabilă.

Timpurile feudalismului suntŭ ingropate pentru veciă și cei ce în patima și lăcomia lorŭ órbă au speratŭ, că ele se vorŭ puté aduce earășĭ în viață sub forma constituțională, s'au înșelatŭ amarŭ.

Elementulŭ românŭ din Ardealŭ cu tóte că este despoiatŭ de drepturile sale naționale, cu tóte prigonirile ce trebue sĕ le îndure și cu tóte piedecile ce i se punŭ în cale, se desvóltă mai departe și este ridiculŭ a crede, că acésta desvoltare, ce'șĭ urméză cursulŭ cu putere elementară, ca unŭ părîu de munte, care sĕ strecóră printre stâncĭ și délurĭ, ar puté fi suprimată vre-odată prin vre-o coalițiune „maghiaro-săsescă."

Dér Ungurii dela putere au reușitŭ a spăria odată pe Sașii ardelenĭ cu Românii și 'șĭ gândescŭ, de ce sĕ nu reușéscă și a doua óră. Scopulŭ lorŭ este sĕ-i țină isolațĭ pe Sașĭ și desbinațĭ cu Românii și puținŭ îi costă a se folosi de tóte ocasiunile și a trâmbița în cameră, prin adunărĭ și prin pressă, că elementulŭ românŭ este amenințătorŭ pentru Sașĭ.

Politica ungurescă a rĕmasŭ dér consecventă. Este lucru cu minte și politicŭ ca și Sașii ardelenĭ sĕ lase a fi consecventŭ intimidațĭ prin apucăturile ei șirete?

Óre sĕ mai fiă posibilŭ ca în împrejurările de față, după tóte câte s'au petrecutŭ în Ardélŭ de douĕdecĭ de anĭ încóce, sĕ mai afle încă între Sașĭ terĕmŭ idea lățită în modŭ tendențiosŭ de Ungurĭ, că elementulŭ românescŭ amenință într'unŭ modŭ séu altulŭ esistența elementului săsescŭ în Ardealŭ?

Sĕ mai fiă óre cu putință de-a sĕ susține între Sașĭ părerea absurdă, că Românii arŭ fi inimicĭ comunĭ ai lorŭ și ai Ungurilorŭ și că de aceea ei arŭ trebuì sĕ evite câtŭ mai multŭ atingerea cu Românii cerșindŭ după amiciția Ungurilorŭ?

(Unŭ articulŭ finalŭ va urma.)

Maghiarisarea Slovacilorŭ.

Scimŭ că o mulțime de copii, așa dișĭ „orfanĭ," slovacĭ au fostŭ dușĭ de autoritățile maghiare în ținutulŭ ungurescŭ și împărțițĭ acolo pe la familii fără copii, între carĭ multe numai o bună crescere nu le vorŭ puté da.

Din causa acestui nou modŭ de maghiarisare domnesce între Slovacĭ o adéncă amărăciune. „Narodnie Noviny" spune, că deóre ce în unele locurĭ s'au luatŭ și copii slovacĭ fără învoirea mamelorŭ lorŭ, Slovacii au decisŭ a adresa unŭ protestŭ către guvernulŭ ungurescŭ.

Numitei foi slovace 'i se împărtășesce, că mulțĭ dintre copiii, carĭ erau destinațĭ a fi dușĭ, fugiseră în preséra dilei fixate pentru transportarea lorŭ în pădurĭ și se ascunseră în gropile de cartofĭ etc. Gendarmii au umblatŭ după ei sĕ-i caute și i-au prinsŭ.

Se vorbesce de 2 casurĭ în carĭ mamele și stăpânii casei unde locuiau orfanii s'au opusŭ energicŭ transportărei lorŭ, așa că au trebuitŭ sĕ-i lase acasă.

Se pare dér, că chiar în Ungaria mamele nu suntŭ așa de lipsite de orĭ-ce dreptŭ — dice „Vaterland" din Viena — ca sĕ li se póte lua în contra voinței lorŭ copiii, și décă totușĭ s'a întêmplatŭ acésta, atuncĭ trebue că adeseorĭ mamele n'au întrebuințatŭ adevĕratele mijlóce spre a împedeca transportarea copiilorŭ lorŭ.

„F. K." raportéză, că în comitatulŭ Abauj maghiarisarea înainteză în modŭ îmbucurătorŭ. Nu mai esistă în totŭ comitatulŭ nicĭ unŭ învĕțătorŭ slovacŭ. Pe celŭ din urmă învĕțătorŭ, care încă vorbea limba lui Svatopluc, l'a pensionatŭ de curêndŭ episcopulŭ Sigismund Bubics. Inainte cu câțĭva anĭ numitulŭ comitatŭ avea încă 42 învĕțătorĭ slovacĭ și prin urmare înprejurarea, că acolo instrucțiunea poporului se află acum numai în mânĭ curatŭ maghiare vorbesce mai elocventŭ pentru maghiarisarea districtului de susŭ.

Și cu tóte aceste aceleașĭ foi maghiare, carĭ aducŭ asemenĭ scirĭ „îmbucurătóre", asigură, că Ungurii nu voiescŭ sĕ maghiariseze! Ce perfidiă!

Urmările întrevederei împĕrațilorŭ.

In tóte părțile se recunósce marea importanță politică a întâlnirei împĕrațilorŭ. „Gazeta Crucii" din Berlinŭ crede, că prin acéstă întrevedere pacea va fi asigurată pe mai mulțĭ anĭ.

In cercurile politice din *Parisŭ* domnesce însĕ temerea, ca nu cumva Germania în urma apropiării sale de Rusia sĕ facă Franciei pretensiunĭ umilitóre. Asemenĭ temerĭ suntŭ póte motivate și prin limbagiulŭ ce-lŭ pórtă organulŭ lui Bismark „Nordd. Allg. Ztg." tocmai acum față cu Francia.

Intr'unŭ articulŭ mai nou, numita fóiă le spune Francesilorŭ clarŭ și limpede, că familiile oficerilorŭ francesĭ, carĭ suntŭ în activitate, n'au ce căuta în Alsația-Lotaringia și că prin urmare vorŭ trebui sĕ se ducă de acolo; scopulŭ mĕsurilorŭ restrictive în privința pașapórtelorŭ este, — asigură fóia germană, — de a întrerupe cu desĕvêrșire legăturile sociale și comerciale între Francia și Alsația-Lotaringia, după ce s'a doveditŭ în modŭ neîndoiosŭ cum au abusatŭ de aceste raporturĭ Francesii în contra dreptului ginților̆.

E clarŭ, că visita împĕratului Wilhelmu la Petersburgŭ e îndreptată în mare mĕsură în contra Franciei, precum dovedesce acum din nou gazeta lui Bismark, care tocmai în diua întrevederei apostroféză aspru pe „Gazeta de Moscva", despre care se scie că a agitatŭ mai multŭ în contra Germaniei și pentru alianța cu Francia.

In ce privesce celelalte scopurĭ ale întrevederei se dă o deosebită importanță împrejurărei, că în suita împĕratului Wilhelm se află și șefulŭ biroului secretŭ de șifrare din ministeriulŭ de esterne germanŭ. Din presența acestuia se conchide, că cestiunea orientului va juca unŭ rolŭ însemnatŭ în convorbirile dintre împĕrațĭ.

Scimŭ că împĕratulŭ este acompaniatŭ și de cancelarulŭ de statŭ contele Herbert Bismark, în care tatălŭ sĕu, cancelarulŭ germanŭ, are cea mai mare încredere. Elŭ a purtatŭ la prima întrevedere de Joia trecută uniforma de ministru.

O voce rusescă despre Maghiarĭ.

Corespondentulŭ din Viena alŭ diarului rusescŭ „*Moscovskiia Viedomosti*" publică în colónele acestei foi unŭ articulŭ caracteristicŭ cu privire la Maghiarĭ. Din acestŭ articulŭ, care a produsŭ multŭ sânge rĕu și amărăciune diarelorŭ ungurescĭ, estragemŭ următórele:

„M'am vîrîtŭ — scrie corespondentulŭ foiei rusescĭ — în cercurile militare. Aicĭ domnesce iritațiune din causa scirilorŭ sosite din Germania, căcĭ fiind domnitorulŭ austro-maghiarŭ celŭ mai bĕtrânŭ între capii încoronațĭ — după chibzuéla amintitelorŭ cercurĭ — împĕratulŭ germanŭ pe elŭ ar fi trebuitŭ sĕ îlŭ cerceteze mai întâiu. „Dér fiă convinsŭ — diseră respectivii — că nu vomŭ suferi sĕ-șĭ bată jocŭ de noi." Orĭ câtŭ m'am străduitŭ sĕ aflu adevĕrata causă a acestei agitațiunĭ, altŭ rĕspunsŭ n'am primitŭ, decâtŭ că „pentru ce merge împĕratulŭ Germaniei mai întâiu la Petersburgŭ și nu la Viena?"

Apoi îi audĭ mereu provocându-se la Ungaria: „Ungaria nu voiesce," „Ungaria nu permite," „Ungaria asta o vrea," „Ungaria pretinde," „Ungaria le va arăta lorŭ" și așa mai departe. Altmintrelea provocarea acésta la Ungaria nu e obicĭnuită numai în cercurile militare, ci și în cercurile mai înalte.

Strĕnepoții órdelorŭ nomade ale lui Atila încă și astădĭ se credŭ că suntŭ „spaima lumei", nevoindŭ sĕ scie, că încă de multŭ au ajunsŭ deja și ei între ciocanŭ și nicovală. Numai sciu ce sĕ'ncépă pentru a'șĭ sprijini rassa lorŭ, ce se află în stadiulŭ apunerei, și pentru a-șĭ susține însĕmnătatea lorŭ europénă. Situațiunea lorŭ este aprópe asemenea acelei situațiunĭ, în care se aflau Grecii, numai independența de arŭ mai avé-o; poporulŭ însușĭ recunósce însĕ, că e multŭ mai neînsemnatŭ la numĕrŭ, decâtŭ ca sĕ pótă juca unŭ rolŭ seriosŭ în marea tragediă a istoriei lumei. Maghiarii, cunoscêndu-șĭ puținătatea lorŭ, se silescŭ cu totŭ feliulŭ de mijlóce sĕ umfle naționalitatea lorŭ microscopică (adevĕrațĭ Maghiarĭ abia se află douĕ milióne și jumĕtate), și totŭ ce potŭ înroléză în castrele lorŭ.

Că cu ce feliu de mijlóce trăescŭ Ungurii, acésta o arată întêmplarea cu „orfanii" slovacĭ, carĭ mai bine de jumĕtate nu suntŭ orfanĭ, ci suntŭ vêndutĭ de părinții slovacĭ săraciți de inundărĭ.

Urméză și Maghiarii esemplulŭ rudelorŭ lorŭ din depărtare, esemplulŭ Turcilorŭ, pentru-că aflându-se în stadiulŭ perirei, tocmai așa îșĭ înmulțescŭ rassa lorŭ, cum șĭ-o înmulțiau și Turcii, înrolândŭ în céta ienicerilorŭ pe copii raialelorŭ. Décă însĕ nu lĭ suntŭ de ajunsŭ copii slovacĭ cumpărațĭ, la data ocasiune îșĭ sciu ei afla și maturĭ. Contingentulŭ cestorŭ din urmă îlŭ dau Evreii, carĭ suntŭ cu atâtŭ mai potrivițĭ

pentru maghiarisare, cu câtŭ, neavêndŭ ei o naţionalitate propriă, îşĭ potŭ schimba uşorŭ numele pe unguresce, apoi şi după asemĕnarea tipului esteriorŭ, stau apròpe de Maghiarii cei cu perulŭ negru, nasulŭ lungŭ.

Maghiarisarea uşorŭ se face, pentru că nu costă decâtŭ o simplă cerere şi etă că din Lowy s'a făcutŭ Ladány, din Hartmann s'a făcutŭ Havas; seu din Schwarzenbrunn s'a făcutŭ Kuti, din Schöps — Nagy etc. Ba se află şi de aceia, carĭ primescŭ unŭ nume de acelaşĭ sunetŭ şi prin acèsta maghiarisarea este gata; astfel s'a făcutŭ odinióră din Klotz — Kossuth şi din Deutsch s'a făcutŭ Deak.

De altmintrelea nu numai Jidovii, ci şi Celtii sporescŭ rassa maghiară pe cale artificială; numai ḑilele trecute s'a întêmplatŭ, că din unŭ anumitŭ Scepanek s'a făcutŭ Szekely, din Prepschal s'a făcutŭ Fejérvari.

Când întrebŭ pe fraţii Slovacĭ, că pentru ce îşĭ îmbracă numele lorŭ în haine unguresci, ei îţĭ rĕspundŭ dândŭ din umerĭ: „nu noi suntemŭ cei dintâi.“ Cei mai distinşĭ factorĭ ai ungurismului au fostŭ de origine slovacă: *Klapka* a fostŭ Boemŭ, *Görgey* — Slovacŭ, *Kossuth*, — Slovacŭ, *Deak* — Croatŭ. (?) Acèsta e cu putinţă... pentru-că în caleidoscopulŭ austro-maghiarŭ tóte suntŭ cu putinţă. Decă germanulŭ Rieger este conducĕtorulŭ Cehilorŭ, pentru ce sĕ nu fia slovacii Kossuth şi Görgey conducĕtorĭ maghiarĭ?...“

Afacerea reginei Natalia şi guvernulu germanŭ.

„Temps“ face cunoscută conferinţa, ce a avut'o principesa *Muruzi* cu contele *Herbert Bismark*. După ce principesa se anunţă la Herbert Bismark, acesta merse la ea în hotelŭ unde locuia.

La dorinţa ei de a-i presenta documente, carĭ se dovedèscă, că regina Natalia n'a avutŭ nicĭ unu amestecŭ în uneltirile politice, aşa d. e. o telegramă prin care regina a refusatŭ regenţa ce i se oferise după lupta dela Slivniţa, respunse contele Bismark: „Acèsta pe noi nu ne privesce; întrebarea se învêrtesce împrejurulŭ puterei suverane a regelui Milanŭ asupra fiului sĕu. Eu te sfătuescŭ se stăruescĭ pe lângă Regina ca sĕ se hotărèscă a reda copilulŭ tatălui sĕu. Regele e fòrte nervosŭ. Elŭ trimite telegramă după telegramă. Este de doritŭ ca lucrulŭ sĕ se reguleze fără întârḑiere.“ La rugarea princesei pentru o prelungire de câte-va ḑile în consideraţia durerei mamei, respunse contele Herbert: „In afacerile de statŭ durerea nu se ia în considerare.“ Princesa replică: „Decă tatălŭ are dreptŭ, ilŭ are atuncĭ şi mama“, la ceea ce contele Herbert observă: „La noi domnesce legea *salică*: Femeile nu numĕră“ şi adause: „Ce vre se facă Regina, vre sĕ lase a se puşca? vre sĕ se baricadeze? Se vorŭ sparge uşile.“ Şi fiindcă princesa cerea o amânare de una sèu douĕ ḑile celŭ puţinŭ, Herbert Bismark declară, că acesta este imposibilŭ şi-i concese numai sĕ se reîntórcă la Wiesbaden spre a îndupleca pe Regina.

Principesa Moruzi se esprimă mai departe, după „Temps,“ asupra motivelorŭ ce au îndemnatŭ pe regina Natalia a respinge proiectulŭ de contractŭ alŭ lui Milanŭ, astfelŭ:

„Din Belgradŭ veneau la Regina dela partisanii ei avertismente, ca Regina sĕ nu subscrie nimicŭ şi nicĭ pe episcopulŭ sĕ nu'lŭ primèscă, fiindcă în întroducerea acelui proiectŭ se afla declaraţia, că ambele partide s'au convinsŭ că nu potŭ trăi mai departe împreună. Antipatia reciprocă înse o consideră biserica grecèscă ca motivŭ de ajunsŭ pentru divorţŭ. Prin subsemnarea acelei declaraţii Regina arŭ fi datŭ aşa dér motivŭ de ajunsŭ pentru divorţŭ şi şi-ar fi atrasŭ o citaţiă înaintea consistoriului, care tocmai ar fi voitŭ s'o încungiure cu orĭ şi ce preţŭ.“

Guvernulŭ bulgarŭ şi Turcia.

„Agenţia Havas“ raportèză din Constantinopolu:

Scirea luării în posesiune de către guvernulŭ bulgarŭ a liniei de joncţiune Belovo-Vacarel, situată în Rumelia-Orientală şi construită cu cheltuelile Turciei, a produsŭ o impresiune fòrte rea asupra Porţei, care a cualificatŭ acestŭ faptŭ într'unŭ modu fòrte severŭ. Intr'adevĕrŭ, în întreţinerea cu d. Vulcovicĭ, agentŭ diplomaticŭ alŭ Bulgariei, Marele-Vizirŭ a fostŭ, pare, fòrte aspru, apropiindŭ acèstă luare în stăpânire arbitrară de actulŭ de tâlhăriă comisŭ la Bellovo la 7 Iuliu, însinuândŭ chiarŭ că acestŭ actŭ de brigandagiu este pòte legatŭ cu luarea liniei, căcĭ, spunŭ cercurile otomane, decă Bulgaria crede că are dreptate, lucru ce nu se pòte susţine, pentru ce n'a lucratŭ mai înainte şi a aşteptatŭ isprăvirea liniei pentru a o lua.

Acestŭ argumentŭ are numai aparenţa dreptăţei, căcĭ Bulgaria va plăti de sigurŭ cu grabă cheltuelile de construcţiune numai ca dreptulŭ ei se fiă recunoscutŭ.

Este inexactŭ că Pórta a protestatŭ; ea n'a făcutŭ încă nicĭ unŭ demersŭ oficialŭ: s'a mărginitŭ până acum a telegrafia ierĭ agentului sĕu din Sofia sĕ verifice faptulŭ şi decă este esactŭ sĕ céră imediatŭ esplicaţiă dela guvernulŭ bulgarŭ fără a-i ascunde marea nemulţămire a Porţii.

Cercurile otomane suntŭ fòrte supĕrate de acèstă nouĕ umilinţă şi regretă politica apatică a Sultanului.

E vorba de schimbarea Marelui Vizirŭ în urma incidentului bulgarŭ.

SCIRILE DILEI.

In cercurile diplomatice austriace se vorbesce despre *căsătoria* principesei *Elisaveta*, nepóta M. S. împĕratului Franciscŭ Iosif, cu principele *Ruprecht*, moştenitorulŭ tronului bavarezŭ.

* *

Se scrie din *Viena*: *Studenţii slavĭ*, cerêndŭ audienţă la *regina Serbiei Natalia* ca se-i arate omagiele lorŭ de supunere, primiră dela dama de onore D-şóra Bogicevic în numele reginei o scrisóre în care ea 'şĭ esprimă părerea de rĕu că regina din causa imediatei plecărĭ nu pòte sĕ primèscă deputaţia studenţilorŭ, şi se le mulţumèscă pentru simpatia lorŭ. La finea epistolei se ḑice: „Maiestatea Sa regina nu va uita nicĭ-odată dovedile cele mai nouĕ ale devoţiunei d-vòstre şi va împărtăşi acèsta şi fiului principelui de corónă Alexandru“.

* *

Se vorbesce că *Regina Serbiei* va veni în curêndŭ sĕ petrècă mai multe ḑile la Sinaia.

* *

„Kolozsvar“ scrie, că comunitatea bisericèscă ev. reformată din *Bistriţa* din ḑi în ḑi se desvoltă şi întăresce mai tare. Numĕrulŭ credincioşilorŭ mereu se înmulţesce şi în biserică domnesce unŭ „adevĕratŭ spiritu unguresců“. Totŭ asemenea scrie „K.-r.“ că se întărescŭ şi consolidèză şi muncitorii cu sentimente unguresci. — Nu cumva acèstă propagandă a Ungurilorŭ are de scopŭ a sprijini elementulŭ săsescŭ din oraşulŭ Bistriţa? Ar fi bine sĕ ne desluşèscă „Kolozsvár“ despre acèsta, ca sĕ cunóscemŭ şi noi serviciile, ce le aducŭ Saşilorŭ pretinşii lorŭ „aliaţĭ naturalĭ“.

* *

Scumpirea tutunului şi mai alesŭ a ţigaretelorŭ îşĭ arată acum consecinţele pentru saculu statului austriacŭ. După cum se anunţă din Iltz, în Stiria, scăderea numĕrului ţigaretelorŭ la trafica cea mare se arată în următoriulŭ modŭ: Cuba cu à 4 cr. s'au vêndutŭ în Maiu 5000, în Iuniu înse 1300; Portorica în Maiu 2300, în Iuniu 800, ţigarete scurte în Maiu 51,000 în Iuniu 17,000.

* *

In 21 Iulie se va preda comunicaţiunei noua linia a căii ferate *Ţagă — Budatelecă — Şieu-Măghieruşŭ*.

* *

Din comitatulŭ Ciongradului se scrie, că *unŭ feliu de vermuleţĭ nimicescŭ tóte sĕmĕnăturile*, care şi fără de asta erau puţine şi întârḑiate din causa inundărilorŭ de astă-primăvĕră. Vermuleţii aceştia au o lungime ca de 2 cm., au o colóre cenuşiă şi în unŭ cuibŭ de cartofĭ se află câte 40—50. Ei nimicescŭ totŭ ce le stă în cale, începêndŭ dela cucuruzŭ până la cartofĭ, aşa că nimicŭ nu mai pòte rodi pe aceste pămênturĭ.

* *

Cu finea lui Iunie se aflau în *Cluşiu* 3254 copii de şcólă, n'au cercetatŭ şcóla 253. Şcolĭ suntŭ 26, asilurĭ 4, învĕţătorĭ ordinarĭ 62, ajutătorĭ 12.

* *

Suntŭ şese anĭ de când s'a instituitŭ în Iaşĭ unŭ comitetŭ sub preşedinţa I. P. S. Iosifŭ Naniescu, metropolitulŭ Moldovei şi Sucevei, pentru a se ridica o statuă nemuritorului *Gh. Asachi*. Statua este gata. Acum se află în Bucurescĭ la d. sculptorŭ Georgescu. In curêndŭ, după ce se va regula cu loculŭ în care trebue se fiă aşedată, va fi transportată la Iaşĭ. Comitetulŭ face apelŭ la tóte persónele cărora li s'au trimisŭ liste de colectare în scopulŭ acesta, ca se înapoieze listele fără întârḑiare.

* *

Se caută doi pedagogĭ pentru unŭ *internatŭ de băcţĭ la Craiova* în România. Se recere se fiă absolvenţĭ de cursulŭ secundarŭ mai vîrtosŭ classicŭ (adecă gimnasiulŭ superiorŭ). Doritorii de a ocupa unŭ asemenea postŭ sĕ se adreseze la *D-lŭ Ioanŭ Faurŭ*, profesorŭ în Craiova.

* *

Se scrie din *Carlsbad* Boemia, că mai bine de 17 ḑile plouă continuu şi frigulŭ face apròpe imposibilă cura la băile de acolo; se vĕdŭ persóne cu haine de èrnă, ba chiar blănile aparŭ icĭ colo.

Intêmplărĭ diferite.

Furtună în România. O mare nenorocire a isbitŭ parte din judeţulŭ Mehedinţĭ. O grindină însoţită de unŭ uraganŭ îngrozitorŭ s'a lăsatŭ în ḑiua de 26 Iunie trecutŭ peste comunele Balo-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Copiii de aurŭ.

— Poveste. —

(Urmare şi fine.)

Dimineţa următóre
Pe la rĕsăritŭ de sóre
Merse celalaltŭ voinicŭ
Fecioraşulŭ celŭ mai micŭ
Şi căuta cu ochĭ duioşĭ
La cei doi crinĭ auroşĭ
De-'sŭ totŭ verḑĭ şi totŭ frumoşĭ.
Der spre-a lui mare mirare
Spre-a lui adêncă 'ntristare
Eată că zăresce elŭ
Că unŭ crinŭ prea frumuşelŭ
Peste nópte josŭ picase
Şi viéţa-i se gătase!...
Şi îndată şciu elŭ
C'alŭ sĕu frate frumuşelŭ
De vr'unŭ mare rĕu a datŭ
Şi-'n grea cursă a întratŭ!...
— „Vai, eu trebue sĕ plecŭ
„Pe-alŭ meu frate sĕ mi-'lŭ cercŭ,
„Şi de potŭ de rĕu sĕ-'lŭ scapŭ!...“
Ḑise elŭ cătră părinţĭ
In ochĭ cu lacrimĭ ferbinţĭ.
Ear părinţii ilŭ ruga
Sĕ nu mèrgă, ci sĕ stea
Cătră elŭ vorbindŭ aşa:
— „Nu te duce dragulŭ meu
„Rogu-te cu Dumneḑeu!
„Ce vomŭ face singurĭ noi
„Fără voi făr'-amêndoi
„Decă şi tu vei peri
„C'alŭ tĕu frate vei muri?!...“
Der copilulŭ n'asculta
Ci mereu elŭ le ḑicea
Cumcă vre ca sĕ găsească
Pe-alŭ sĕu frate sĕ-'ntâlnească
Şi de rĕu sĕ-'lŭ mântuiască!...
Apoi mi-se apuca
Pe-alu sĕu calŭ încăleca
Şi la drumŭ mi se lua,
Şi-aşa repede mergea
Câtŭ cu vêntulŭ se-'ntrecea
Şi ca gândulŭ se ducea,
Până ce elŭ nu ajunse
In pădurea cea ascunsă
Unde frate-sĕu era
Şi ca petră elŭ zăcea!...
Ajungêndŭ la cea căsuţă
Slabă, veche şi micuţă
Baba ilŭ întimpină
Şi aşa mi-'lŭ întrebă:
— „Ce cauţĭ tu pe-aicĭ fĕrtate
„De-unde vii din ţĕrĭ departe?...“
Şi-aşa blândŭ cum i vorbea
Vrea a se apropia
Cu smiceaua sĕ-'lŭ atingă
Ca viéţa sĕ i-o stingă...
Der voinicŭlŭ n'o lăsa
De elŭ a se-apropia
Ci strigându aşa-i ḑicea:
— „Nu te-apropia de mine
„Căţeuă veche de tine!
„Ci stândŭ acolo departe
„Iute viéţa l'alŭ meu frate
„Io dă èrăşĭ înapoi
„Căcĭ doi dulcĭ fraţĭ fost'amŭ noi;
„Er viéţa de nu-i dai
„Atuncĭ rĕu, de tine vai,
„Arculŭ meu voiu încorda
„Şi pe locŭ te-oiu săgeta!...“
Baba tare se temea
Cumcă o va săgeta
Şi îndată de departe
Dede viéţă l'alŭ lui frate
Şi-lŭ făcu totŭ pruncŭ frumosŭ
Pruncŭ de aurŭ luminosŭ!...
Pruncii multŭ se bucurau
Cum se vĕdŭ... se'mbrăţişau
Şi ca fraţĭ se sĕrutau
Apoi ambii-'ncălecară
Şi la drumŭ de nou plecară
Din pădure păn' eşiră...
. . . .
Aci apoi se opriră
Şi-unulŭ pe-altu-'mbrăţişândŭ,
Unulŭ pe-altulŭ sĕrutândŭ
De nou mi se despărţiră
Şi în calea lorŭ porniră,
Unulŭ cătr'a sa mirésă
Eră altulŭ cătră casă!...
. . . .
Când celŭ micŭ ajunse-acasă
Taicălŭ sĕu în cale-i iasă
Şi aşa blândŭ i-a agrăitŭ:
— „Bine dragă, ai venitŭ!...
„Vedĭ eu am sciutŭ asară
„C'alŭ tĕu frate e viu eră,
„Căcĭ crinulŭ din grădinuţă
„S'a sculatŭ de nou — drăguţă —
„Er èstŭ semnŭ mĭ-a arătatŭ
„Cumcă bine nĭ-a umblatŭ!.......“
. . . .
De-aci-'ncolo ce-au păţitŭ
Nicĭ eu n'am mai auḑitŭ!...

Ioanŭ Moţa.

Cântece poporale.

(Culese de *Iuliu Moldovanu*.)

Dorule ce ţĭ-am făcutŭ
De mĕ porţĭ aşa uritŭ,
Dorule ce ţĭ-am stricatŭ
De mĕ porţĭ sera prin satŭ,
Dorule ce-mĭ bagĭ de vină,
Ce mĕ porţĭ sera prin tină.

Cum nu-i dorulŭ mare câne
Preste câte delurĭ vine;
Nicĭ de-unŭ dealŭ nu se lovesce
Până la mândra sosesce.

*

De-aşŭ muri, când aşŭ muri
Nimicŭ nu mĭ-aşĭ bănui,
Sĕ sciu numai c'am muritŭ
Pentru care am iubitŭ.

*

De cine dorulŭ se légă
Nu'şĭ mai pórtă mintea'ntrégă,
Şi de mine s'a legatŭ
Şi'n grea bólă m'a băgatŭ,
Bolescŭ bólă pe picióre
Si nimica nu mĕ dóre.

*

Tacĭ inimă nu totŭ plânge,
Nu vĕrsa lacrĕmĭ cu sânge,
Tăceţĭ ochĭ nu lăcrĕmaţĭ
Că voi sunteţĭ vinovaţĭ.

*

Inimuţă cu dorŭ multŭ,
Uită-mĕ şi sĕ te uitŭ.
Dér eu nu te potŭ uita,
Dragă-mĭ eştĭ ca inima.

*

tescĭ, Bălvănescĭ, Bobaița, Bălinescĭ, Băsescĭ, Marga, Ciovârnișanĭ, Podenĭ, Florescĭ, Cireșiu, Negrușia, Florescĭ, Cernaia, Bala, Gopeanu, Șiovârna, Dălbocița, Bâltanele, Sisescĭ și altele, distrugêndŭ cu desĕvêrșire porumburile, grânele, pomii, viile, și pe alocurea chiar casele locuitorilorŭ au fostŭ dărîmate.

Priveliștea e din cele mai întristătóre: holde prăpădite, vite omorîte, case derîmate, arborĭ secularĭ năpustitĭ la pĕmêntŭ, ba chiar ómenĭ și copii omorîțĭ de furia uraganului.

D-lŭ Anghelŭ *Stoianovici*, proprietarulŭ moșiei Balotescĭ, în fața miseriei ce se deschide locuitorilorŭ, aertatŭ tuturorŭ țĕranilorŭ de pe proprietatea sa arenda pămênturilorŭ ce aveau luate dela d-sa, ér d-lŭ B. *Stefănescu* a pusŭ la disposiția d-lui prefectŭ 2000 oca porumbŭ pentru a fi distribuite familielorŭ sĕrace.

Cooperatorii românĭ și esposiția dela 1889.

D-lŭ *Dim. C. Butculescu*, președintele societății cooperatorilorŭ românĭ din România publică în fóia sa următorulu *Apelŭ:*

Iubiți Cooperatori!

Sĕ luămŭ cu toțĭ parte la Exposițiunea universală din Parisŭ!

Acesta sĕ ne fiă lozinca până la săvêrșirea decisiunei nostre nestrămutate.

Am încredere în cuvêntulŭ vostru și sunt sigurŭ că vomŭ triumfa

Decă până acum m'am opusŭ ca se participămŭ la precedentele exposițiunĭ internaționale, causa a fostu că doream, ca orĭ-care Românŭ, ce-șĭ iubeșce țera, sĕ fițĭ bine pregătițĭ înainte d'a întra în luptă cu alte popóre, care se pregătescŭ de decimĭ de anĭ.

Adĭ însĕ în urma celoru patru exposițiunĭ din Bucurescĭ a Soc. Concordia (1880—81), — din Bucurescĭ a Cooperatorilorŭ (1883), — din Iașĭ a Cooperatorilorŭ (1884) și din Craiova totŭ a Cooporatorilorŭ (1887) cu unŭ tonŭ óre-care de internaționalismŭ, am câștigatŭ convincțiunea, că putemŭ participa cu izbêndă la Esposițiunele internaționale.

Aceste modeste începuturĭ ale manifestațiunii activității nóstre industriale, pe calea inițiativei private, au datŭ nașcere în inima vóstră nu numai îndemnului la o muncă activă și onestă pentru binele fiă-căruia în parte și a tuturorŭ în genere, dér încă și simțimêntului de datoria cătrĕ țeră.

Adĭ voi formațĭ o puternică armată de pace cu menirea constantă de a ne desrobi economiceșce.

Sacrificiele vóstre, ostenelele vóstre, producțiunele vóstre de totŭ felulŭ, unirea vóstră în acțiune în fine, tóte mĕ îndemnă putemicŭ la acéstă credință nestrămutată.

Ca sĕ vĕ dovedescŭ și vouĕ și tuturorŭ, (dér vĕ conjurŭ pe toțĭ sĕ nu vĕ culcațĭ pe laurii voștri,) că starea nóstră industrială sporesce mereu de vre-o câțĭ-va anĭ încóce, este bine sĕ trecemŭ pe scurtŭ în revisie modesta nóstră avuțiă națională, și decă am dobênditŭ unŭ succesŭ órecare și rîvna d'a avênta spre bine, le datorimŭ de sigurŭ emancipării nóstre politice, spiritului de asociațiune desvoltatŭ în clasa muncitóre, congreselorŭ economice, exposițiunilorŭ cooperative, amorului propriu naționalŭ mai îngăduitorŭ pentru munca țĕrii și tarifelorŭ autonome.

Incepŭ dér examinarea avuției nóstre.

Producțiunile agricultorilorŭ și industriașilorŭ noștri au câștigatŭ multŭ în spiritulŭ și inima consumatorilorŭ din țeră și chiar a celorŭ din străinătate.

Până mai deunădĭ ca sĕ putemŭ mânca franzelă séu prăjiturĭ trebuia sĕ importămŭ făină din Pesta și America, adĭ, mulțămită importantelorŭ morĭ mecanice din mai tóte județele țĕrii, nu numai că nu mai importămŭ aceste făinurĭ, dér chiar exportămŭ pe ale nóstre în Turcia, Grecia, Italia, Ispania, ba chiar și în America.*)

Unde înainte importamŭ prin Austro-Ungaria spirtósele, adĭ exportămŭ noi acestŭ derivatŭ alŭ cerealelorŭ nóstre și nu numai că rivalisămŭ pe piețele Triestei cu similărele vecinilorŭ noștri, dér încă spirtósele nóstre le întrecŭ în calitate și eftinătate. Celŭ puținŭ fabrica d-lui Marinescu-Bragadirŭ dela Bragadirŭ (Ilfovŭ) a câștigatŭ în Triestu acestŭ dreptŭ și reputațiune.

Unde înainte importamŭ Cognacŭ din miedŭ de pâne și din altele, adĭ mai multe fabricĭ de ale nóstre s'au însărcinatŭ de a le pune nu numai o barieră la întroducerea lorŭ în țeră, dér încă d'a exporta noi acestŭ produsŭ alŭ viniculturei nóstre.

Datorimŭ acéstă isbêndă D-lorŭ Amanieux Naville și Bălăceanu.

Dér conservele de legume?

Pe la 1880 d-nii D. Staicovicĭ, Bărbulescu și D. Martinovicĭ din Bucurescĭ abia fabricau fiă-care câte 300—400 cutii. De atuncĭ numĕrulŭ fabricanțilorŭ și cantitatea fabricatului a sporitŭ în modŭ surprindĕtor; astfelŭ că conservele străine nu au mai pututŭ rivalisa cu ale nóstre și mai că au încetatŭ d'a se mai înfățișa pe piețele nóstre, mai multŭ decâtŭ atâtŭ, conservele nóstre au începutŭ a lua unŭ avêntŭ în țĕrile străine, ba chiar d-nulŭ Iulianŭ Oprescu din Bucurescĭ esporteză până în Indiile Neerlandeze.

Adĭ d-nii Staicovicĭ, Martinovicĭ, Bărbulescu, Petrovicĭ și Iulianŭ Oprescu din Bucurescĭ și d-nii Ștefănescu, Rachigide, Zafiris din Galațĭ facŭ unŭ comerciu însemnatŭ cu conservele lorŭ de legume.

Pastele făinóse de asemenea au începutŭ a fi preferite celorŭ din străinătate. Astfelŭ acelea fabricate de d-nii V. Georgescu și Sulacolŭ din Bucurescĭ și ale d-lorŭ Zafirato și Nimferato din Galațĭ punŭ o piedecă seriósă similarelorŭ străine.

Halvalele, rahaturile, etc., care se importau mai înainte din Constantinopole și Adrianopole, mulțămită strădaniei și priceperei câtorva fabricanțĭ, capabilĭ precum d-nii Petrache Dumitrescu din Galațĭ, Panagacu din Brăila, Papadopulo din Bucurescĭ și alții din Botoșanĭ și Iașĭ nu numai că au întrecutŭ în calitate pe acelea, dér încă le-au alungatŭ cu desĕvêrșire de pe piețele nóstre.

Mai multŭ decâtŭ atâtŭ: rahaturile d-nului P. Demitrescu suntŭ gustate în Rusia, Austro-Ungaria și Francia.

(Va urma.)

*) Insamnata móră automatică din Brăila a D-loru Millas, fabrică ce póte rivalisa cu cele mai importante din Europa, macină anualŭ peste 70,000 kile grâu și exportă făinele sale până la Panama.

Bade cu curéua nouă
Ruptu-mĭ-ai inima'n două,
Cum o-ai ruptŭ așa o legă
C'unŭ firŭ de mătase négră.

*

Bade de dragostea ta
Mĕ topescu ca cânepa.
Bade de doruțulŭ tĕu
Mĕ topescŭ ca inu'n tĕu.

*

Bade inimă de piétră
Vină la noi cate-odată,
Vină baremĭ până'n pórtă
Sĕ mĕ vedĭ viă'sŭ orĭ mórtă.

*

N'am fostŭ cu mândra de-aseră
Pare-mĭ c'a trecutŭ o véră
N'am fostŭ la mândra de erĭ
Pare-mĭ c'au trecutŭ trei verĭ.

*

Maică măiculița mea
Cu iubitulŭ așŭ ședea
Fără pâne, fără grâu
Și cu apă din părău.
Deră. măiculița mea,
Cu urîtulŭ n'așŭ ședea
Nicĭ în grădina cu florĭ
Nicĭ la jocŭ în sĕrbătorĭ.

*

Penă'n cuiu penă sub cuiu
Fost'am drăguțŭ óre-cui
Ș'amu nu'sŭ a nimĕnui,
Der de m'oiu purta frumosŭ
Oi fi er' a cui am fostŭ.

Literatură.

Convorbirĭ literare. Nr. 4 dela 1 Iulie conține: Poesiile lui Konaki, de Ioanŭ N. Roman. Gasparŭ Grațiani (tragediă în 5 acte) de I. Slavicĭ. Cântece poporale spaniole, de S. G. Vărgolicĭ. Studii de literatura francesă, de Xenophon C. Gheorghiu. Don Quijote de la Mancha, trad. de S. G. Vărgolicĭ (urmare). Ad Maecenatem, Ad Tyndaridem, Ad Munatium Plancum, Ad Maecenatem, trad. din Horațiu (poesii). Bibliografia.

Foia bisericéscă și școlastică din Blașŭ, redigiată de Dr. *I. Rațŭ și Al. Uilăcanu* cuprinde în Nr. 20 dela 15 Iulie următórele: Sântulŭ Georgiu și Pascile, de Ben. Densușianu. Tatălŭ nostru, de V. Szmigelski. Acte referitóre la resignarea episcopului Gregoriu Maiorŭ. Publicare de concursŭ. Bibliografiă. Varietățĭ. — Partea școlastică: Cultivarea trandafirilorŭ. Educațiunea intelectuală a băeților în genere, de S. P. Radu. Cunoscințe din istoria educațiunei și a instrucțiunei, de M. Popŭ, profes. Probleme algebrice, de Dr. Paulŭ Tanco. Ce sĕ propunemŭ în I clasă a școlei poporale? de P. Ungureanu.

O întêmpinare.

Zalha, 17 Iulie 1888.

Onorate D-le Redactorŭ! Vĕ rogŭ se binevoițĭ a da locŭ în prețuitulŭ diarŭ ce redactațĭ următórelorŭ ordurĭ: In N-rulŭ 130 din acestŭ anŭ alŭ „Gazetei Trans.“ s'a adusŭ la cunoscința publicului cetitoru, că eu am fostŭ „pricopsitŭ“ cu 30 „arginți“. Ca o deslușire în privința acésta aflu necesarŭ a notifica, că suma de 30 fl. am primit'o din „Fondulŭ religionarŭ“. „Din acestu fondŭ avemŭ dreptŭ a cere ajutorŭ deórece acela s'a făcutŭ din ofertele și a episcopilorŭ noștri dela Oradea mare, Muncaciu și din fundațiunĭ împĕrătescĭ, secularisărĭ de averĭ a mănăstirilorŭ latine și românescĭ;*) decĭ decă eu și cu mine o însemnată parte a preoțilorŭ din diecesa Gherlei pe calea și cu recomandarea Ven. Ordinariat diecesanŭ — primimŭ ajutorŭ din amintitulŭ fondŭ, prin acésta după modesta mea opiniune încă nu ne facemŭ „vêndetorĭ“, ce dóră a voitŭ a înțelege respectivulŭ corespondentŭ denunciătorŭ,

cu deosebită stimă

Stefanŭ Bușiția, preotŭ gr. cat.

*) Dice Titu Budu în opulŭ sĕu „Indreptarŭ practicŭ“.

Scirĭ politicenescĭ.

Alaltaerĭ, Joi, dela 10 ore diminéța și până la 2 óre d. a. s'a îndeplinitŭ cea dintâiu pertractare în cestiunea *comasării* pămêntului pentru Brașovŭ și a decursŭ în cea mai mare liniște. După raporturile ce s'au făcutŭ mai înainte poliției, economii erau fórte iritațĭ din acestŭ incidentŭ, deórece ei suntŭ contrari ai comasării. Căpitănatulŭ orășenescŭ s'a vĕdutu silitŭ sĕ ia mĕsurĭ pentru delăturarea rĕului. Poporulŭ fu însĕ fórte liniscitŭ, așa că pertractarea s'a făcutŭ în cea mai mare ordine. Autoritatea a primitŭ impresiunea, că iritațiunea n'ar fi ajunsŭ la unŭ gradŭ așa de mare, decă poporațiunea ar fi fostŭ luminată asupra avantagelorŭ comasării și a esecutării ei. Numai fórte puținŭ parŭ a fi informațĭ despre însemnătatea comasării.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Petersburgŭ, 21 Iulie. Intrega pressă rusécă îșĭ esprimă convingerea, că prin întrevederea împĕrațilorŭ s'a inauguratŭ o nouă eră de pace. Tóte foile rusescĭ esprimă speranța, că de aci încolo se va ține contŭ de interesele Rusiei.

Belgradŭ, 21 Iulie. Regele Milanŭ adresă o rugare cătră Sinodŭ, declarândŭ, că deși este convinsŭ de competența Sinodului, vré sĕ împlinéscă dorința Reginei și sĕ transpună afacerea de divorțŭ consistoriului din Belgradŭ.

DIVERSE.

Pentru stingerea focului. In timpulŭ din urmă s'a inventatŭ așa numita *Granada „Harden“*, care se póte aplica cu multŭ succesŭ la stingerea focului. Ea consistă într'unŭ flaconŭ de sticlă albastră, alŭ cărei conținutŭ este unŭ lichidŭ de composițiă chemică. Acestŭ lichidŭ e inofensivŭ, atâtŭ pentru persóne câtŭ și pentru obiecte. Elŭ nu îngheță decâtŭ la 20° sub zero, ér căldura ilŭ dilată și, fiindŭ turnatŭ peste focŭ, desvoltă gazurĭ, ce-lŭ stingu numai decâtŭ. E de-ajunsŭ s'aruncĭ aceste sticle cu destulă putere în focarulŭ incendiului, ca sticla sĕ se spargă și lichidulŭ sĕ se reverse peste focŭ; flacările se vorŭ stinge imediatŭ, chiar și la o înălțime considerabile d'asupra și alăturĭ cu focarulŭ. Decă aruncĭ flaconulŭ în focŭ fără sĕ se spargă, elŭ va eclata după câteva secunde prin acțiunea focului. Indată ce lichidulŭ atinge foculŭ, elŭ produce o imensă cantitate de gazŭ, în care e cu neputință o ardere. Acestŭ produsŭ, neconținêndŭ nicĭ unŭ acidŭ și nicĭ o altă materiă corosivă, persóna care ilŭ aruncă în focŭ n'are sĕ se teamă de nimicŭ. „Curierulŭ Rom.“ din Botoșanĭ spune, că tóte autoritățile din Bucurescĭ s'au provisionatŭ cu acestŭ feliu de lichidŭ și că deja a și fostŭ aplicatŭ în Bucurescĭ lichidulŭ acesta cu deplinŭ succesŭ la stingerea unorŭ focurĭ. Granata „Harden“ mai are și avantagiulŭ, că e fórte ieftină. In Bucurescĭ se póte căpĕta cu 54 lei duzina de flacóne, ér 2—3 flacóne se dice că ar fi de ajunsŭ pentru înăbușirea unui focŭ, care încă nu a apucatŭ sĕ ia dimensiunĭ. De altmintrea pentru înăbușirea unorŭ incendiurĭ în dimensiuni marĭ încă nu scimŭ sĕ se fi constatatŭ eficacitatea acestui lichidŭ.

Cum se potŭ delătura visitele neplăcute. Lordulŭ Otto, delegatulŭ englesŭ la curtea germană, cerceta odată pe principele Bismark în palatulŭ sĕu din Wilhelmstrasse în Berlinŭ. In decursulŭ întrevorbirei dise lordulŭ, că unŭ omŭ cum e cancelarulŭ, va fi fórte desŭ cercetatŭ de ómenĭ lui neplăcuțĭ. „D-deu sĕ ferescă“, dise principele suspinândŭ. — „D-ta la tótă întêmplarea ai totușĭ destule mijlóce ca sĕ poțĭ scăpa de visitele ĕstorŭ feliu de ómenĭ?“ — „In adevĕru așa e“, rĕspunse surîdêndŭ Bismark. „Unulŭ dintre cele mai bune mijlóce ale mele este, că sub órecare pretextŭ lasŭ ca nevasta mea sĕ mĕ cheme. Bine înțelesŭ, că visitatorulŭ trebue îndată sĕ se depărteze.“ Abia vorbiră aceste și principesa păși înlăuntru și cu o blândă voce dise cătră soțulŭ sĕu: „Otto, nu uita că e timpulŭ sĕ-țĭ iai medicina.“ Lordulŭ luà acésta ca glumă și isbucnindŭ în rîsete se retrase.

O telegramă curiosă. Unŭ măcelarŭ din Pojunŭ primì din Viena următórea telegramă: „Mâne toțĭ porcii la gară, pe d-ta încă te așteptŭ: eu potŭ veni numai mâne, deórece trenulŭ de persóne nu duce boi. Tergŭ slabŭ, vitele s'au urcatŭ în prețu; sĕ te provedĭ, decă îțĭ trebuescŭ boi, gândesce-te la mine.“

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 18 Iulie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vend.	8.74
Argintŭ românescŭ .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ . . .	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118.
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			
Bonurĭ croato-slavone				104.—

Cursulŭ la bursa de Viena

din 20 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.35
Renta de hârtiă 5%	89.35
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostu ungare (1-ma emisiune) . .	97.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostu ungare (3-a emisiune) . .	114.75
Bonurĭ rurale ungare	105.30
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.75
Bonurĭ rurale transilvane	104.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.90
Napoleon-d'orĭ	$9.88^1/_2$
Mărcĭ 100 împ. germane	61.15
Londra 10 Livres sterlinge	125.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescu	104.50
Renta de hârtiă austriacă	80.80
Renta de argintŭ austriacă	82.35
Renta de aurŭ austriacă	112.25
Losurĭ din 1860	139.75
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	870.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	302.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	308.60

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross**, în librăria **Nicolae Ciurcu** și **Albrecht & Zillich.**

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se aboneză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonațĭ, că mai avemŭ din anii trecuțĭ numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei,“ precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

„Administrațiunea Gaz. Trans“

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amedĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amedĭ
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amedĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amedĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amedĭ.
c) „ „ în *Săcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amedĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.